

Sygn. akt I CSK 230/06

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości C. S.A.

przeciwko Bankowi [...] S.A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 września 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego

w Warszawie z dnia 14 grudnia 2005 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Strona powodowa na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 stycznia 2003 r. uzyskała zwolnienie od opłat sądowych. Wnosząc skargę kasacyjną nie miała zatem obowiązku uiszczenia stosownej opłaty stosunkowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398). Na mocy art. 14 ust. 2 tej ustawy na stronie powodowej ciążył natomiast obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej. Z uwagi na wcześniej udzielone stronie powodowej zwolnienie od opłat sądowych opłata podstawowa od skargi kasacyjnej była należna już w chwili wniesienia tej skargi. W postępowaniu kasacyjnym strona powodowa była reprezentowana przez adwokata. Zgodnie z brzmieniem art. 130² § 3 k.p.c. Sąd odrzuca bez wzywania o uiszczenie opłaty wniesioną przez adwokata skargę kasacyjną podlegającą opłacie w wysokości stałej. Opłata podstawowa wynosi zawsze 30 zł. Jest zatem opłatą w wysokości stałej, choć nie jest opłatą stałą w rozumieniu przepisów powołanej wyżej ustawy, skoro w jej art. 11 została wymieniona odrębnie obok opłaty stałej. Przepis art. 130² § 3 k.p.c. ma jednak zastosowanie do wszystkich opłat w wysokości stałej, a zatem nie tylko do opłat stałych. Wobec braku należnej opłaty podstawowej od skargi kasacyjnej wniesionej przez stronę powodową zachodziła podstawa do jej odrzucenia przez Sąd drugiej instancji. Wezwanie przez ten Sąd pełnomocnika strony powodowej do uiszczenia opłaty podstawowej pozostaje bez znaczenia dla oceny zachowania wymogu uiszczenia należnej opłaty od wniesionej skargi kasacyjnej. Dlatego też skarga ta podlegała odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 i 398⁶ § 3 k.p.c.